

[Hans Hækkerup]

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget fastslår, at der ikke vil blive taget dansk stilling til spørgsmålet om modernisering af NATO's kortsækkende atomvåben, før der har været lejlighed til at drøfte det med Folketinget, henvises den videre behandling til Folketingets udvalg vedrørende dansk sikkerhedspolitik.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 28).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det er interessant. Efter at have hørt hr. Hans Hækkerups tale er det også lidt chokerende at opleve konklusionen på talen, nemlig en fælles afværgedagsorden sammen med moderniseringstilhængerne i Folketinget. Jeg synes ikke, det er særlig imponerende eller flatterende, men det kan da være, at det er nødvendigt af realpolitiske grunde, som det er vanskeligt for os andre at sætte os ind i.

Jeg vil gerne spørge hr. Hans Hækkerup, for at det her nu ikke skal gå helt galt, om han virkelig mener at have dækning for det interessante synspunkt, han fremsatte, nemlig at udenrigsministeren har garanteret, at der hverken på embedsmandsniveau eller på regeringsplan kan gives dansk tilslutning til den såkaldte modernisering af de kortsækkende taktiske atomvåben. Det kan jeg se at hr. Hans Hækkerup mener.

Så må jeg på baggrund af en meget interessant artikel, som står på forsiden af Information i dag, skrevet af de to udmærkede sikkerhedspolitiske journalister Jacob Andersen og Jørgen Dragsdahl – den sidstnævnte citeres jo ofte her i folketingsalen af udenrigsministeren – spørge, hvordan det kan gå til, at Socialdemokratiet ikke har været i stand til at få den formulering, som Socialdemokratiet her citeres for at have foreslået, igennem i den fællesdagsorden, der er lavet i dag, for her står jo faktisk netop det, som hr. Hans Hækkerup mener at udenrigsministeren er gået med til. Her står jo faktisk:

»Idet Folketinget fastslår, at der i NATO hverken på embedsmandsniveau eller på regeringsplan kan gives dansk tilslutning til den såkaldte modernisering af de kortsækkende taktiske atomvåben i Europa uden Folketingets forudgående godkendelse, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Men spørgsmålet om embedsmandsniveauet er i den fælles dagsorden her forsvundet som dug for solen. Hvordan er det gået til? Skyldes det en misforståelse, som er opstået, fordi de to journalister har fået galt fat i det pågældende dagsordensforslag? Eller er der problemer? Er det i virkeligheden sådan, at der ikke er dækning hos udenrigsministeren for det, hr. Hans Hækkerup siger? Det vil jeg gerne spørge både hr. Hans Hækkerup og udenrigsministeren om.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg bliver nødt til at bede hr. Hans Hækkerup hjælpe mig med at opklare et paradoks eller måske udtryk for det, som man i det psykiske sprog kalder skizofreni.

Hr. Hans Hækkerup holder her et indlæg imod tanken om udstationering af de nye kortdistanceraketter, som der er tale om. Hr. Hans Hækkerup argumenterer efter min opfattelse glimrende imod denne såkaldte modernisering. Han henviser til Socialistisk Internationales erklæring, den kender jeg også, og han argumenterer også med sine egne argumenter imod modernisering og forklarer, at det vil være et utrolig dårligt signal at sende, hvis man begynder på en sådan modernisering. I stedet bør man arbejde hen mod tredje nulløsning osv. Og så slutter hr. Hans Hækkerup med at erklære igennem en dagsorden, at Folketinget ikke kan tage stilling til moderniseringen, før der er sket et eller andet. Efter at hr. Hans Hækkerup altså – formodentlig for sit partis vedkommende – har forklaret, at Socialdemokratiet er – sådan skulle man da opfatte det – skarpt og klart imod den modernisering, så foreslår hr. Hans Hækkerup, at vi nu skal vedtage her i Folketinget, at vi ikke kan tage stilling til moderniseringen på nuværende tidspunkt, der skal først ske et eller andet.

Her er tale om virkelig alvorlig skizofreni, som egentlig godt kunne ængste én, hvis ikke man vidste, at der også ligger noget politik i det. Men jeg synes ikke, det er nogen særlig god fremgangsmåde.